

Princezna o zlaté žabce

Helena Vondráčková

Svítání, když tmu zahání,
tak se rodí nový den.
Na stráni zvonky vyzvání,
nebe modré je tak jako len.
Půlnoční sen se rozplyne,
já to sama dobře znám,
přání mám jedno jediné,
aby víckrát se nevrátil k nám.

Nový život začnu žít
jenom díky vám,
už vím, jak svou vinu smýt,
prince šťastným udělám.
Moje zlatá žabičko,
jak tě ráda mám,
moje zlatá žabičko,
buď můj věrný talisman.

Že je svět plný záhonů,
to já vidím teprv dnes.
Poletím s princem v balónu
stále nahoru až do nebes.
Na naší cestě za štěstím
dobrý vítr bude vát,
den dnešní ten je rozcestím,
ale já už vím, kudy se dát.

Nový život začnu žít
jenom díky vám,
už vím, jak svou vinu smýt,
prince šťastným udělám.
Moje zlatá žabičko,
jak tě ráda mám,
moje zlatá žabičko,
buď můj věrný talisman.